ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1962

Vyhlásené: 21.09.1962 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

91

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 13. augusta 1962

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o úprave právnych vzťahov vo veciach občianskych, rodinných a trestných

Dňa 2. novembra 1961 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o úprave právnych vzťahov vo veciach občianskych, rodinných a trestných.

So Zmluvou vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 18. mája 1962 a prezident republiky ju ratifikoval 4. júna 1962. Ratifikačné listiny boli vymenené v Budapešti 7. júna 1962.

Podľa svojho článku 86 Zmluva nadobudla platnosť 8. júla 1962.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o úprave právnych vzťahov vo veciach občianskych, rodinných a trestných

Prezident Československej socialistickej republiky a

Prezidiálna rada Maďarskej ľudovej republiky prajúc si čo najviac upevniť a ďalej rozvíjať priateľské vzťahy medzi oboma krajinami a ich národmi na poli právnej spolupráce rozhodli sa uzavrieť zmluvu o úprave právnych vzťahov vo veciach občianskych, rodinných a trestných a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

dr. Aloisa Neumana,

ministra spravodlivosti,

Prezidiálna rada Maďarskej ľudovej republiky

dr. Ferenca Nezvála,

ministra spravodlivosti,

ktorí vymeniac si plnomocenstvá a nájduc ich v dobrej a náležitej forme sa zhodli na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I
Všeobecné ustanovenia

Článok 1
Právna ochrana

(1) Občania a právnické osoby (ďalej len „občania“) jednej zmluvnej strany požívajú na území druhej zmluvnej strany rovnakú právnu ochranu v osobných a majetkových veciach ako jej vlastní občania.

(2) Občania jednej zmluvnej strany môžu pred orgánmi druhej zmluvnej strany, ktoré pôsobia v občianskych, rodinných a trestných veciach, vystupovať a podávať žaloby, prednášať žiadosti a sťažnosti, podávať návrhy, ako aj žiadať vykonanie iných úkonov potrebných na uplatnenie svojich práv za rovnakých podmienok ako príslušníci druhej zmluvnej strany.
Právna pomoc

Článok 2

Súdy, prokuratúry, štátne notárstva a iné orgány zmluvných strán činné vo veciach občianskych, rodinných a trestných si poskytujú v týchto veciach navzájom právnu pomoc.

Článok 3
Spôsob styku

Súdy, prokuratúry a štátne notárstva zmluvných strán sa pri poskytovaní právnej pomoci stýkajú navzájom priamo; iné orgány činné vo veciach občianskych, rodinných a trestných si poskytujú právnu pomoc prostredníctvom súdov.

Článok 4
Rozsah právnej pomoci

Obidve zmluvné strany si navzájom poskytujú právnu pomoc vykonávaním jednotlivých procesných úkonov, najmä zasielaním a vydávaním vecných dôkazov, obstarávaním a zasielaním písomností, vykonávaním znaleckých posudkov, výsluchom obvinených, svedkov, znalcov, účastníkov a iných osôb, vykonávaním súdnej ohliadky, doručovaním písomností, ako aj odňatím vecí.

Článok 5
Obsah dožiadania o poskytnutie právnej pomoci

(1) Dožiadanie musí obsahovať:

a) označenie dožadujúceho orgánu,

b) označenie dožiadaného orgánu,

c) označenie veci, v ktorej sa žiada o právnu pomoc,

d) meno a priezvisko (názov) účastníkov, obvinených, obžalovaných alebo odsúdených, ich bydlisko, prípadne miesto ich pobytu (sídla), ich štátne občianstvo, povolanie a v trestných veciach podľa možnosti miesto a dátum narodenia obvinených a mená rodičov,

e) mená, priezviská a adresy právnych zástupcov,

f) predmet dožiadania a údaje, ktoré sú potrebné na vybavenie dožiadania,

g) v trestných veciach i opis a označenie trestného činu.

(2) Zmluvné strany používajú pre dožiadanie dvojjazyčné tlačivá.

(3) Písomnosti zasielané podľa tejto Zmluvy musia mať úradnú pečať a podpis.

Článok 6
Spôsob vybavenia dožiadania o poskytnutie právnej pomoci

(1) Pri vybavovaní dožiadania postupuje dožiadaný orgán podľa právnych predpisov svojho štátu. Môže však, ak ho o to požiadajú, postupovať podľa predpisov o konaní platných v štáte dožadujúceho orgánu.

(2) Ak nie je dožiadaný orgán príslušný, postúpi dožiadanie príslušnému orgánu a upovedomí o tom dožadujúci orgán.

(3) Ak nie je známa presná adresa osoby označenej v dožiadaní, urobí dožiadaný orgán vhodné opatrenia na zistenie adresy; ak nemôže adresu zistiť, upovedomí o tom dožadujúci orgán a súčasne dožiadanie vráti.

(4) Dožiadaný orgán na žiadosť dožadujúceho orgánu včas oznámi, kedy a kde bude dožiadanie vybavené.

(5) Po vybavení dožiadania vráti dožiadaný orgán spisy dožadujúcemu orgánu; v prípadoch, v ktorých dožiadaniu nebolo možné vyhovieť, vráti spisy a súčasne oznámi dôvody, ktoré zabránili vybaveniu.

Článok 7
Ochrana svedkov a znalcov

(1) Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené orgánmi jednej zmluvnej strany ustanoví pred dožadujúci orgán druhej zmluvnej strany, nesmie byť bez ohľadu na svoje štátne

občianstvo trestne stíhaný ani za trestný čin, ktorého sa dožiadanie týka, ani za iný čin, ktorý spáchal pred prekročením hraníc dožadujúceho štátu, a nemožno na ňom vykonať trest za taký trestný čin uložený.

(2) Túto ochranu však svedok alebo znalec stratí, ak neopustí územie dožadujúcej zmluvnej strany do týždňa po tom, keď mu vyslúchajúci orgán oznámil, že jeho prítomnosť už nie je potrebná. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas, po ktorý svedok alebo znalec nemohol opustiť územie dožadujúcej zmluvnej strany bez svojho zavinenia.

Článok 8
Doručovanie písomností

(1) Dožadovaný orgán zariadi doručenie písomností podľa predpisov platných na území dožiadanej strany, ak doručovaná písomnosť je spísaná v jazyku dožiadanej zmluvnej strany alebo je k nej pripojený overený preklad do tohto jazyka. Inak doručí dožiadaný orgán písomnosť adresátovi, ak je ochotný ju dobrovoľne prevziať.

(2) Na výslovnú žiadosť dožadujúceho orgánu zariadi dožiadaný orgán v medziach predpisov platných na území dožiadanej strany, aby písomnosť bola doručená adresátovi do vlastných rúk.

(3) V dožiadaní treba uviesť presnú adresu, na ktorú sa má písomnosť doručiť, a druh písomnosti, ktorá sa má doručiť.

(4) Ak nemožno doručiť písomnosť na adresu, ktorá je uvedená v dožiadaní, urobí dožiadaný orgán z úradnej povinnosti opatrenie potrebné na zistenie presnej adresy; ak nemôže adresu zistiť, upovedomí o tom dožadujúci orgán a písomnosť, ktorá mala byť doručená, súčasne vráti.

(5) Preklad písomnosti, ktorá sa má adresátovi doručiť, overí na to oprávnený tlmočník, diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad jednej zo zmluvných strán.

Článok 9
Doklad o doručení

Doklad o doručení sa vyhotoví podľa predpisov o doručovaní písomností dožiadanej zmluvnej strany. V doklade o doručení musí byť uvedené miesto a čas doručenia a komu bola písomnosť doručená.

Článok 10
Doručovanie vlastným štátnym občanom

(1) Zmluvné strany sú oprávnené doručovať vlastným štátnym občanom prostredníctvom svojich diplomatických zastupiteľstiev alebo konzulárnych úradov.

(2) Pri doručovaní týmto spôsobom nemožno použiť donucovacie prostriedky ani nimi hroziť.

Článok 11
Trovy právnej pomoci

(1) Za poskytnutie právnej pomoci nebude dožiadaná zmluvná strana požadovať úhradu trov. Každá zo zmluvných strán znáša všetky trovy vzniknuté pri poskytnutí právnej pomoci na svojom území.

(2) Dožiadaný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu výšku vzniknutých trov. Ak dožadujúci orgán tieto trovy vyberie od osoby povinnej na úhradu, zostanú zmluvnej strane, ktorej orgán ich vybral.

Článok 12
Informácie o právnych otázkach

Ministerstvá spravodlivosti a generálne prokuratúry zmluvných strán si na žiadosť poskytnú navzájom informácie o právnych predpisoch, ktoré platia alebo platili na území ich štátu, ako aj o právnej praxi orgánov činných vo veciach občianskych, rodinných a trestných.

Článok 13
Zistenie miesta pobytu

Na žiadosť občana jednej zmluvnej strany, ktorý hodlá uplatniť svoj právny nárok voči občanovi druhej zmluvnej strany zdržujúcemu sa na jej území a ktorého bližšia adresa nie je známa, urobí Ministerstvo spravodlivosti druhej zmluvnej strany opatrenia na zistenie adresy tohto občana.

Článok 14
Jazyk pri poskytovaní právnej pomoci

Orgány zmluvných strán používajú vo vzájomných stykoch pri poskytovaní právnej pomoci vlastný jazyk alebo jazyk ruský.

Článok 15
Platnosť listín

(1) Listiny, ktoré boli zriadené príslušným orgánom jednej zmluvnej strany alebo overené podľa jej predpisov a boli opatrené úradnou pečaťou, majú dôkaznú moc na území druhej zmluvnej strany bez ďalšieho overenia. To isté platí i pre podpisy na listinách, ak boli overené podľa predpisov jednej zo zmluvných strán.

(2) Listiny, ktoré sa na území jednej zmluvnej strany považujú za verejné, majú aj na území druhej zmluvnej strany dôkaznú moc verejných listín.

ČASŤ II
Občianske a rodinné veci

Oddiel 1
Veci osobného stavu

Článok 16
Spôsobilosť na práva a na právne úkony

(1) Spôsobilosť fyzickej osoby na práva a na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je táto osoba.

(2) Spôsobilosť právnickej osoby na práva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, podľa ktorého vznikla.

Článok 17
Vyhlásenie za mŕtveho a dôkaz smrti

(1) Pre vyhlásenie osoby za mŕtvu alebo za nezvestnú a pre konanie o dôkaze smrti je príslušný orgán zmluvnej strany, ktorej občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných správ bola ešte na žive.

(2) Orgán jednej zmluvnej strany môže vyhlásiť občana druhej zmluvnej strany za mŕtveho alebo vykonať dôkaz jeho smrti

a) na návrh osoby, ktorá chce uplatniť nárok z dedičského alebo manželského majetkového práva na nehnuteľnosť nezvestného, ktorá leží na území zmluvnej strany, ktorej orgán konanie uskutočňuje;

b) na návrh manžela nezvestnej osoby, ak má manžel v čase podania návrhu bydlisko na území zmluvnej strany, ktorej orgán konanie uskutočňuje.

(3) Vo veciach uvedených v odsekoch 1 a 2 použijú príslušné orgány právny poriadok štátu, ktorého občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných zpráv bola ešte na žive.

Oddiel 2
Rodinné veci

Článok 18
Uzavretie manželstva

(1) Základné podmienky uzavretia manželstva sa spravujú pre každého zo snúbencov právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej je občanom.

(2) Forma uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera.

Článok 19
Osobné a majetkové pomery manželov

(1) Ak sú manželia občanmi jednej zmluvnej strany a ak majú bydlisko na území druhej zmluvnej strany, spravujú sa ich osobné a majetkové pomery právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej sú občanmi; pre konanie sú príslušné súdy oboch zmluvných strán.

(2) Ak je jeden z manželov občanom jednej zmluvnej strany a druhý občanom druhej zmluvnej strany, spravujú sa tieto pomery právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej majú alebo mali svoje posledné spoločné bydlisko; pre konanie sú príslušné súdy oboch zmluvných strán.

Článok 20
Rozvod

(1) Ak sú obaja manželia občanmi jednej zmluvnej strany a ak bývajú v čase podania návrhu na rozvod na území druhej zmluvnej strany, spravuje sa rozvod právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanmi sú manželia. Príslušné sú súdy oboch zmluvných strán. V prípade, že jeden manžel býva v čase podania návrhu na rozvod na území jednej zmluvnej strany a druhý manžel na území druhej zmluvnej strany, je príslušný súd zmluvnej strany, ktorej občanmi sú manželia.

(2) Ak je v čase podania návrhu na rozvod jeden manžel občanom jednej zmluvnej strany a druhý manžel občanom druhej zmluvnej strany, sú pre rozvod príslušné súdy oboch zmluvných strán. Súdy použijú právny poriadok svojho štátu.

Článok 21
Určenie, že tu nie je manželstvo a neplatnosť manželstva

(1) Určenie, že tu nie je manželstvo a vyslovenie neplatnosti manželstva pre nedostatok základných podmienok uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý sa mal použiť podľa článku 18 odsek 1.

(2) Určenie, že tu nie je manželstvo a vyslovenie neplatnosti manželstva pre porušenie formy pri uzavretí manželstva sa spravuje právnym poriadkom platným v mieste, kde bolo manželstvo uzavreté.

(3) Pre určenie príslušnosti súdu sa použijú obdobne ustanovenia článku 20.

Článok 22
Právne pomery medzi rodičmi a deťmi

(1) Uznanie, zistenie a popretie otcovstva alebo zistenie materstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je dieťa v čase narodenia. Pre konanie je príslušný súd tej zmluvnej strany, na území ktorej dieťa žije v čase začatia konania.

(2) Pokiaľ ide o formu uznania otcovstva, postačí, ak sa postupovalo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa prejav vôle stal.

(3) Ostatné právne pomery medzi rodičmi a deťmi, najmä úprava výchovy dieťaťa, sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je dieťa. Pre konanie je príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej dieťa žije v čase začatia konania.

Článok 23
Vyživovacia povinnosť

(1) Určenie vyživovacej povinnosti podľa rodinného práva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je oprávnená osoba.

(2) Vo veciach uvedených v odseku 1 je príslušný súd zmluvnej strany, na území ktorej má oprávnená osoba bydlisko.

Článok 24
Osvojenie

(1) Osvojenie sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ.

(2) Pre osvojenie je potrebný súhlas dieťaťa a iných osôb alebo orgánov, ak to vyžaduje právny poriadok zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojované dieťa.

(3) Ak si dieťa osvojujú manželia, z ktorých jeden je občanom jednej zmluvnej strany a druhý občanom druhej zmluvnej strany, musia sa splniť podmienky určené právnymi poriadkami oboch zmluvných strán.

(4) Príslušný na konanie o osvojení je orgán zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ; v prípade uvedenom v odseku 3 je príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej manželia majú alebo naposledy mali spoločné bydlisko.

(5) Ustanovenia tohto článku sa primerane použijú aj na zrušenie osvojenia.
Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 25

(1) Vo veciach poručenstva a opatrovanstva nad občanmi zmluvných strán sú príslušné, pokiaľ v tejto Zmluve nie je ustanovené niečo iné, orgány zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorej má byť poručenstvo alebo opatrovanstvo zriadené.

(2) Zriadenie a zánik poručenstva a opatrovanstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorej má byť poručenstvo alebo opatrovanstvo zriadené.

(3) Právne pomery medzi poručníkom a poručencom, ako aj medzi opatrovníkom a opatrovancom sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej orgán zriadil poručenstvo alebo opatrovanstvo.

(4) Povinnosť prevziať poručenstvo alebo opatrovanstvo sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorá sa má stať poručníkom alebo opatrovníkom.

(5) Ak má poručenec alebo opatrovanec bydlisko na území jednej zo zmluvných strán, môže byť ustanovený za poručníka alebo opatrovníka aj občan druhej zmluvnej strany za predpokladu, že má bydlisko na území zmluvnej strany, kde sa má poručenstvo alebo opatrovanstvo vykonávať, a že jeho ustanovenie najlepšie vyhovuje záujmom poručenca alebo opatrovanca.

Článok 26

(1) Ak sú potrebné poručenské alebo opatrovanské opatrenia na ochranu záujmov občana jednej zmluvnej strany, ktorého bydlisko, pobyt alebo majetok je na území druhej zmluvnej strany, upovedomí o tom orgán tejto zmluvnej strany bez odkladu orgán príslušný podľa článku 25 odsek 1.

(2) V neodkladných prípadoch môže orgán druhej zmluvnej strany urobiť primerané dočasné opatrenie sám podľa svojho právneho poriadku, musí však o tom bez odkladu upovedomiť orgán príslušný podľa článku 25 odsek 1. Takéto opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia tohto orgánu.

Článok 27

(1) Orgán príslušný podľa článku 25 odseku 1 môže preniesť vedenie poručenstva alebo opatrovanstva na orgán druhej zmluvnej strany, ak poručenec alebo opatrovanec má bydlisko, pobyt alebo majetok na území tejto zmluvnej strany. Prenesenie sa stane účinným, keď dožiadaný orgán vedenie poručenstva alebo opatrovanstva prevezme a dožadujúci orgán o tom upovedomí.

(2) Orgán, ktorý prevzal podľa odseku 1 vedenie poručenstva alebo opatrovanstva, vedie ho podľa právneho poriadku svojho štátu; postupuje však, pokiaľ ide o spôsobilosť na práva a právne úkony, podľa práva zmluvnej strany, ktorej občanom je poručenec alebo opatrovanec. Na rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu, nie je oprávnený; môže však udeliť privolenie na uzavretie manželstva, ktoré treba podľa právneho poriadku štátu, ktorého je poručenec alebo opatrovanec občanom.

Oddiel 3
Majetkové veci

Článok 28
Forma právnych úkonov

(1) Forma právnych úkonov sa spravuje právnym poriadkom platným pre právny úkon. Stačí však, ak sa postupuje podľa právneho poriadku platného v mieste právneho úkonu.

(2) Forma právnych úkonov týkajúcich sa nehnuteľností sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosť leží.

Článok 29
Nehnuteľnosti

(1) Vecné práva k nehnuteľnostiam, ako aj iné práva k nehnuteľnostiam sa vzťahujúce sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosti ležia.

(2) Na konanie o vecných právach k nehnuteľnostiam, ako aj o iných právach na nehnuteľnosti sa vzťahujúcich je príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosť leží.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na majetkové veci manželské a dedičské a ustanovenie odseku 2 na majetkové veci manželské.

Oddiel 4
Dedičské veci

Článok 30

Občania jednej zmluvnej strany majú na území druhej zmluvnej strany rovnaké postavenie ako občania vlastní, pokiaľ ide o nadobúdanie majetku alebo iných práv nachádzajúcich sa na území druhej zmluvnej strany, dedením zo zákona alebo na základe poriadku pre prípad smrti, ako aj pokiaľ ide o spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť poriadok pre prípad smrti.

Článok 31

(1) Dedičské pomery sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.

(2) Ak právo jednej zmluvnej strany, na území ktorej je majetok, ktorý je predmetom dedičstva, obsahuje obmedzenie dedenia takého majetku aj u občanov tejto zmluvnej strany, vzťahujú sa tieto obmedzenia aj na občanov druhej zmluvnej strany.

Článok 32
Odúmrť

Ak podľa práva zmluvných strán pripadá dedičstvo štátu, pripadne hnuteľné dedičstvo štátu, ktorého občanom bol poručiteľ v čase smrti, nehnuteľné dedičstvo štátu, na území ktorého nehnuteľnosť leží.

Článok 33
Poriadok pre prípad smrti

(1) Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť poriadok pre prípad smrti, ako aj právne účinky vád vôle sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase prejavu vôle. Toto právo je rozhodné i pre určenie, ktoré druhy poriadku pre prípad smrti sú prípustné.

(2) Forma poriadku pre prípad smrti sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase, keď poriadok pre prípad smrti zriaďoval. Stačí však, ak sa postupovalo podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bol poriadok pre prípad smrti zriadený. To isté platí pre zrušenie poriadku pre prípad smrti.

Článok 34
Právomoc v dedičských veciach

(1) Prejednanie hnuteľného dedičstva patrí bez ujmy ustanovenia odseku 3 orgánu zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.

(2) Prejednanie nehnuteľného dedičstva patrí orgánu zmluvnej strany, na území ktorej leží nehnuteľnosť.

(3) Ak je celé hnuteľné dedičstvo na území jednej zmluvnej strany, prejedná ho na návrh dediča alebo odkazovníka orgán tejto zmluvnej strany, ak s tým všetci známi dedičia a odkazovníci súhlasia.

(4) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov platia aj pre určenie právomoci v dedičských sporoch.

Článok 35
Oznamovanie úmrtia

Ak zomrie občan jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany, upovedomí príslušný orgán bez odkladu priamo diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad druhej zmluvnej strany o úmrtí a oznámi mu všetko, čo je známe o dedičoch a odkazovníkoch, o ich bydlisku alebo pobyte a o rozsahu dedičstva, ako aj o prípadnom poriadku pre prípad smrti. Ak je tomuto orgánu známe, že po zomretom zostal majetok aj v inom štáte, oznámi i túto okolnosť.

Článok 36
Oprávnenie diplomatického zastupiteľstva alebo konzulárneho úradu pri prejednávaní dedičstva

(1) V dedičských veciach sú diplomatické zastupiteľstvá a konzulárne úrady zmluvných strán oprávnené zastupovať bez osobitného splnomocnenia pred orgánmi druhej zmluvnej strany svojich vlastných občanov, pokiaľ sú títo občania neprítomní a neustanovia si splnomocnencov.

(2) Ak zomrie občan jednej zmluvnej strany v čase prechodného pobytu na území druhej zmluvnej strany, odovzdajú sa veci, ktoré mal u seba, bez ďalšieho konania diplomatickému zastupiteľstvu alebo konzulárnemu úradu zmluvnej strany, ktorej bol občanom; právne predpisy o vývoze vecí a prevode peňažných súm sa musia pritom dodržať.

Článok 37
Vyhlásenie poriadku pre prípad smrti

Na vyhlásenie poriadku pre prípad smrti je príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej je tento poriadok. Orgánu príslušnému na prejednanie dedičstva treba zaslať overený odpis poriadku a zápisnice o jeho vyhlásení.

Článok 38
Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

(1) Orgán zmluvnej strany, na území ktorej zostalo dedičstvo po občanovi druhej zmluvnej strany, urobí opatrenia potrebné na jeho zabezpečenie a správu podľa svojho právneho poriadku. Príslušné orgány zmluvných strán majú tú istú povinnosť i v prípade dedičstva, v ktorom prichádza do úvahy ako dedič alebo odkazovník občan druhej zmluvnej strany.

(2) O opatreniach, ktoré sa urobili podľa odseku 1, treba upovedomiť diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad druhej zmluvnej strany, ktoré môžu pri výkone opatrení na zabezpečenie dedičstva priamo alebo prostredníctvom splnomocnenca spolupôsobiť. Na ich návrh môžu sa urobené opatrenia zmeniť alebo zrušiť.

(3) Na návrh orgánu príslušného na prejednanie dedičstva treba opatrenia urobené podľa odseku 1 zrušiť.

Článok 39
Vydanie dedičstva

(1) Ak sa má hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľného alebo nehnuteľného dedičstva po jeho prejednaní vydať dedičom alebo odkazovníkom, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území druhej zmluvnej strany, vydá sa toto dedičstvo alebo výťažok diplomatickému zastupiteľstvu alebo konzulárnemu úradu tejto zmluvnej strany.

(2) Vydať dedičstvo podľa odseku 1 možno, ak

a) všetky pohľadávky veriteľov poručiteľa prihlásené v lehote určenej právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej je majetok patriaci k dedičstvu, boli zaplatené alebo zabezpečené,

b) všetky dedičské poplatky boli zaplatené alebo zabezpečené,

c) príslušné orgány dali súhlas, ktorý treba pre vývoz dedičstva alebo pre prevod peňažného výťažku z jeho predaja.

Oddiel 5
Trovy konania

Článok 40
Oslobodenie od žalobnej zábezpeky

(1) Občanom jednej zmluvnej strany, ktorí vystupujú pred orgánmi druhej zmluvnej strany, pokiaľ majú bydlisko, pobyt alebo sídlo na území jednej zo zmluvných strán, nemožno uložiť zloženie žalobnej zábezpeky za trovy konania len z toho dôvodu, že sú cudzinci alebo že nemajú na území druhej zmluvnej strany bydlisko, pobyt alebo sídlo.

(2) Výhoda poskytnutá v odseku 1 patrí občanom zmluvných strán i vtedy, ak majú bydlisko na území tretieho štátu, s ktorým má zmluvná strana poskytujúca túto výhodu zmluvu zaručujúcu vzájomnú vykonateľnosť rozhodnutia.
Oslobodenie od poplatkov a preddavkov

Článok 41

(1) Občania jednej zmluvnej strany majú na území druhej zmluvnej strany nárok na priznanie oslobodenia od súdnych, notárskych a správnych poplatkov a preddavkov a ďalších výhod týkajúcich sa poplatkov, ako aj iných trov konania za rovnakých podmienok ako jej vlastní občania. To isté platí o nároku na ustanovenie bezodplatného právneho zástupcu.

(2) Tieto výhody sa vzťahujú na všetky procesné úkony vrátane konania o výkone rozhodnutia.

Článok 42

(1) Potvrdenie o osobných, rodinných a majetkových pomeroch žiadateľa, ako aj o jeho príjme vydá príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej má žiadateľ svoje bydlisko alebo pobyt.

(2) Ak nemá žiadateľ bydlisko ani pobyt na území žiadnej zo zmluvných strán, môže potvrdenie vydať diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad štátu, ktorého je občanom.

(3) Orgán, ktorý rozhoduje o žiadosti, môže žiadať o ďalšie objasnenie orgán, ktorý potvrdenie vydal.

Článok 43

(1) Občan jednej zmluvnej strany, ktorý chce požiadať o poskytnutie výhod uvedených v článku 41, ako aj o ustanovenie bezodplatného právneho zástupcu u príslušných orgánov druhej zmluvnej strany, môže túto žiadosť podať ústne do zápisnice u orgánu príslušného podľa jeho bydliska alebo pobytu. Tento orgán zašle zápisnicu spolu s potvrdením podľa článku 42 a ostatnými písomnosťami predloženými žiadateľom príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany.

(2) Súčasne s touto žiadosťou možno podať ústne do zápisnice i žalobu alebo iný návrh na začatie konania.

(3) Zápisnica sa spíše v jazyku orgánu, ktorý ju vyhotovuje.

Článok 44

Výhody uvedené v článku 41 poskytnuté na území jednej zmluvnej strany platia aj pre všetky procesné úkony vykonávané v tej istej veci pred orgánmi druhej zmluvnej strany.

Oddiel 6
Uznanie a výkon rozhodnutia

Článok 45

(1) Právoplatné rozhodnutia orgánov jednej zmluvnej strany činných vo veciach občianskych alebo rodinných vydané v inej než majetkovej veci majú právne účinky na území druhej zmluvnej strany bez ďalšieho konania s výnimkou prípadov, keď orgán tejto zmluvnej strany vydal v tej istej veci právoplatné rozhodnutia už predtým alebo keď podľa tejto Zmluvy vydanie rozhodnutí patrí výhradne do právomoci orgánu tejto zmluvnej strany.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí i pre právoplatné rozhodnutia vydané predtým, než táto Zmluva vstúpila v platnosť.

(3) Ak vydá orgán jednej zmluvnej strany právoplatné rozhodnutie o umiestení dieťaťa, treba toto rozhodnutie vykonať i na území druhej zmluvnej strany, kde dieťa žije, ak je dieťa občanom zmluvnej strany, ktorej orgán rozhodnutie vydal.

Článok 46

Zmluvné strany uznávajú a vykonávajú právoplatné rozhodnutia na území druhej zmluvnej strany:

a) o majetkových nárokoch vo veciach občianskeho a rodinného práva,

b) o nárokoch poškodeného na náhradu škody v trestných veciach.

Článok 47

Zmluvné strany uznávajú a vykonávajú právoplatné rozhodnutia rozhodcovských súdov vydané potom, keď táto Zmluva vstúpi do platnosti, ako aj pokonávky uzavreté pred týmito súdmi, ak podmienky rozhodcovskej zmluvy, prípadne doložky sú v súlade s právnym poriadkom oboch zmluvných strán.

Článok 48

(1) Povolenie výkonu rozhodnutia patrí do právomoci súdu zmluvnej strany, na území ktorej má dôjsť k výkonu rozhodnutia.

(2) Návrh na povolenie výkonu rozhodnutia treba podať na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, alebo na súde druhej zmluvnej strany, ktorý je príslušný na povolenie výkonu rozhodnutia. Návrh podaný na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, postúpi sa súdu druhej zmluvnej strany príslušnému na povolenie výkonu rozhodnutia.

Článok 49

K návrhu na povolenie výkonu rozhodnutia treba pripojiť:

a) úplné vyhotovenie súdneho rozhodnutia, ako aj potvrdenie o právoplatnosti rozhodnutia, pokiaľ to nevyplýva z rozhodnutia samého;

b) osvedčenie o tom, že sa dlžníkovi alebo jeho splnomocnencovi, ktorý sa konania nezúčastnil, včas aspoň raz a zákonným spôsobom doručilo predvolanie;

c) overený preklad listín uvedených pod písmenami a) a b) do jazyka zmluvnej strany, na území ktorej má byť výkon rozhodnutia povolený.

Článok 50

Pred začatím konania o výkone rozhodnutia môže súd, ak to pokladá za potrebné, vyzvať navrhovateľa, aby sa vyjadril alebo odstránil nedostatky; môže tiež vypočuť dlžníka alebo požiadať o objasnenie súd, ktorý rozhodnutie vydal.

Článok 51

(1) Výkon rozhodnutia sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa má vykonať.

(2) Dlžník môže uplatniť pred súdom, ktorý rozhoduje o povolení výkonu rozhodnutia, aj tie námietky proti výkonu rozhodnutia, ktoré sú prípustné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané.

(3) O všetkých námietkach proti povoleniu výkonu rozhodnutia rozhodne súd, ktorý jeho výkon povolil.

Článok 52

Uznanie rozhodnutia alebo povolenie výkonu rozhodnutia môže sa odoprieť, ak

a) rozhodnutie nie je právoplatné,

b) žalovaný alebo osoba, proti ktorej smeruje rozhodnutie, o výkon ktorého sa žiada, sa nezúčastnila konania, pretože sa jej ani jej splnomocnencovi aspoň raz a zákonným spôsobom nedoručilo predvolanie,

c) súdne rozhodnutie je v rozpore s právoplatným rozhodnutím, ktoré bolo vydané skôr medzi tými istými účastníkmi o tom istom nároku a na tom istom právnom podklade súdom zmluvnej strany, na území ktorej by sa malo rozhodnutie uznať alebo výkon rozhodnutia povoliť. Toto ustanovenie však neplatí, ak sa podstatne zmenili okolnosti, na základe ktorých určil súd výšku dávok alebo ich trvanie a bolo preto vydané rozhodnutie nové,

d) nárok, ktorého sa rozhodnutie týka, nemožno uplatniť podľa práva zmluvnej strany, ktorej občanom je dlžník.

Článok 53

Trovy spojené s výkonom rozhodnutia sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie vykonať.

Článok 54
Súdne pokonávky

Podľa ustanovení článkov 45 až 53 tejto Zmluvy bude sa postupovať aj pri súdnych pokonávkach.
Výkon rozhodnutia o trovách súdneho konania

Článok 55

(1) Ak bolo účastníkovi oslobodenému od povinnosti zložiť žalobnú zábezpeku v zmysle článku 40 tejto Zmluvy uložené právoplatným rozhodnutím na území jednej zmluvnej strany nahradiť trovy súdneho konania druhého účastníka, povolí príslušný súd na území druhej zmluvnej strany na návrh bezodplatne výkon rozhodnutia na vymoženie týchto trov.

(2) K trovám konania patria i trovy prekladov a overenia listín uvedených v článku 56.

Článok 56

(1) K návrhu na začatie konania o výkone rozhodnutia treba pripojiť overený odpis súdneho rozhodnutia, ktoré určilo trovy konania, ako aj doklad o tom, že rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné.

(2) Tieto listiny budú mať preklad do jazyka zmluvnej strany, na území ktorej sa má konanie o výkone rozhodnutia uskutočniť.

(3) Pri začatí konania o výkone rozhodnutia súd skúma len, či

a) bola preukázaná právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia,

b) je pripojený overený preklad listín uvedených v odseku 1 tohto článku.

Článok 57

Návrh na výkon rozhodnutia o trovách konania, ktoré sa má vykonať na území druhej zmluvnej strany, možno podať:

a) na súde, ktorý vydal rozhodnutie o trovách, alebo na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni; v tomto prípade zašle súd návrh príslušnému súdu druhej zmluvnej strany;

b) priamo na súde druhej zmluvnej strany, ktorý je príslušný pre začatie konania o výkone rozhodnutia.

Článok 58

(1) Súd rozhoduje o začatí konania o výkone rozhodnutia bez vypočutia účastníkov.

(2) Súd príslušný pre začatie tohto konania vykoná ho, aj pokiaľ ide o trovy uvedené v článku 55 odsek 2. Tieto trovy určí príslušný súd tej zmluvnej strany, na území ktorej vznikli.

(3) Začatie konania o výkone rozhodnutia nemožno odmietnuť preto, že žiadateľ nezložil zábezpeku na trovy výkonu rozhodnutia.

Článok 59

(1) Súd jednej zmluvnej strany bude na základe žiadosti súdu druhej zmluvnej strany, ktorý uskutočnil konanie v prvom stupni, vymáhať nezaplatené poplatky a štátom preddavkované trovy, ktoré vznikli na území tejto druhej zmluvnej strany; vymoženú sumu vydá diplomatickému zastupiteľstvu alebo konzulárnemu úradu druhej zmluvnej strany.

(2) K žiadosti sa pripojí overený odpis rozhodnutia, ktorým sa určí výška trov súdneho konania, a potvrdenie, že rozhodnutie je právoplatné, ako aj overený preklad týchto listín.

Článok 60
Vydanie vecí

Vydanie vecí alebo odovzdanie peňažných súm veriteľovi, ktorý má bydlisko na území druhej zmluvnej strany, sa urobí podľa predpisov platných pre vývoz vecí alebo odovzdanie peňažných súm. Ak ide o peňažné sumy v prospech maloletých osôb, urobia zmluvné strany opatrenia, aby ich prevod sa vybavoval prednostne.

Článok 61

O trovách konania o výkone rozhodnutia platí právny poriadok zmluvnej strany, na území ktorej sa rozhodnutie vykonáva.

Oddiel 7
Zasielanie matričných dokladov a iných listín

Článok 62

(1) Zmluvné strany si budú vzájomne zasielať výpisy z matrík týkajúce sa zápisov vykonaných o občanoch jednej zo zmluvných strán v matrikách druhej zmluvnej strany. Výpisy sa budú zasielať bezodplatne diplomatickou cestou.

(2) Zmluvné strany si budú vzájomne pre úradnú potrebu na žiadosť príslušných orgánov zasielať výpisy z matrík, ako aj iné listiny týkajúce sa osobných práv a záujmov občanov zmluvných strán. Listiny sa budú zasielať bezodplatne diplomatickou cestou.

(3) Žiadosti občanov zmluvných strán o vyhotovenie výpisu z matrík alebo o iné listiny týkajúce sa ich práv a záujmov možno zaslať priamo príslušnému matričnému alebo inému úradu druhej zmluvnej strany. Vyžiadané doklady sa žiadateľovi zašlú prostredníctvom diplomatického zastupiteľstva alebo konzulárneho úradu štátu, ktorého úrad doklad vydal. Diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad vyberie od žiadateľa súčasne príslušný poplatok za vyhotovenie dokladu.

Článok 63

(1) Ak urobí matričný úrad jednej zmluvnej strany dodatočne zápisy alebo opravy, ktoré sa týkajú osobného stavu občana druhej zmluvnej strany, zašle sa tejto zmluvnej strane výpis z matriky obsahujúci aj dodatočný zápis alebo opravu.

(2) Zmluvné strany si budú vzájomne zasielať odpisy právoplatných rozhodnutí týkajúcich sa osobného stavu občanov druhej zmluvnej strany. V týchto rozhodnutiach treba uviesť aj údaje o štátnom občianstve osoby, ktorej sa rozhodnutie týka.

(3) Listiny uvedené v odsekoch 1 a 2 sa zasielajú bezodplatne diplomatickou cestou.

ČASŤ III
Trestné veci

Článok 64
Povinnosť na vydanie

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú, že za podmienok určených v tejto Zmluve si na žiadosť navzájom vydajú na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu osoby, ktoré sa zdržujú na ich území.

(2) Vydanie je prípustné pre trestný čin, za ktorý sa môže uložiť podľa právneho poriadku oboch zmluvných strán trest odňatia slobody najmenej jeden rok (ďalej len „extradičný trestný čin“).

Článok 65
Odmietnutie vydania

K vydaniu nedôjde, ak

a) vyžadovaná osoba je občanom dožiadanej zmluvnej strany,

b) extradičný trestný čin bol spáchaný na území dožiadanej zmluvnej strany,

c) podľa právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany trestné konanie nemôže sa začať alebo rozsudok nemôže sa vykonať z dôvodov premlčania alebo z iného zákonného dôvodu,

d) proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, bol pre ten istý trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany vynesený právoplatný rozsudok alebo trestné konanie bolo právoplatne zastavené.

Článok 66
Povinnosť na prevzatie trestného konania

(1) Každá zo zmluvných strán sa zaväzuje, že na žiadosť druhej zmluvnej strany zavedie podľa vlastných právnych predpisov trestné konanie proti svojim občanom, ktorí spáchali na území dožadujúcej zmluvnej strany extradičný trestný čin.

(2) K žiadosti sa pripojí spis obsahujúci údaje o trestnom čine a dôkazy, ktoré sú po ruke.

(3) Žiadosť o zavedenie trestného konania pred podaním obžaloby zasiela generálny prokurátor jednej zmluvnej strany generálnemu prokurátorovi druhej zmluvnej strany, po podaní obžaloby minister spravodlivosti jednej zmluvnej strany ministrovi spravodlivosti druhej zmluvnej strany.

(4) Dožiadaná zmluvná strana vyrozumie dožadujúcu zmluvnú stranu o výsledku trestného konania, a ak dôjde k vydaniu právoplatného rozsudku, zašle aj jeho písomné vyhotovenie.

Článok 67
Spôsob styku pri vydaní

Ministerstvá spravodlivosti zmluvných strán sa stýkajú vo veciach vydania priamo.

Článok 68
Žiadosť o vydanie

(1) K žiadosti o vydanie za účelom výkonu trestu sa pripájajú overený odpis právoplatného rozsudku, ako aj znenie ustanovení právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na trestný čin spáchaný odsúdeným. Ak si odsúdený odpykal časť trestu, treba oznámiť aj údaje toho sa týkajúce.

(2) K žiadosti o vydanie za účelom zavedenia trestného konania sa pripojí overený odpis príkazu na zatknutie a opis trestného činu, ako aj znenie ustanovení právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na trestný čin spáchaný vyžadovanou osobou; ak bola trestným činom spôsobená majetková škoda, treba uviesť jej výšku.

(3) K žiadosti o vydanie sa ďalej pripojí pokiaľ možno opis vyžadovanej osoby, údaje o jej štátnom občianstve, osobných pomeroch a mieste pobytu, ak nie sú tieto údaje zrejmé z rozsudku alebo z príkazu na zatknutie, a jej fotografia.

(4) Dožadujúca zmluvná strana nie je povinná pripojiť k žiadosti dôkazy o vine vyžadovanej osoby.

Článok 69
Doplnenie žiadosti o vydanie

Ak neobsahuje žiadosť o vydanie všetky potrebné údaje, môže dožiadaná zmluvná strana žiadať o jej doplnenie, na čo môže určiť lehotu do dvoch mesiacov. Táto lehota sa môže zo závažných dôvodov predĺžiť.

Článok 70
Zatknutie za účelom vydania

Po dôjdení žiadosti o vydanie urobí dožiadaná zmluvná strana bez odkladu opatrenie na zatknutie vyžadovanej osoby. Toto opatrenie netreba, ak je zrejmé, že k vydaniu podľa tejto Zmluvy nemôže dôjsť.

Článok 71
Predbežné zatknutie

(1) Predbežne môže byť zatknutá osoba, ktorú treba podľa tejto Zmluvy vydať, i pred dôjdením žiadosti o vydanie, ak o jej zatknutie požiada dožadujúca zmluvná strana s odvolaním na príkaz na zatknutie alebo na právoplatný rozsudok; takáto žiadosť sa môže urobiť poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.

(2) Orgány zmluvnej strany môžu predbežne zatknúť osobu, ktorá sa zdržuje na území tejto zmluvnej strany, aj bez takejto žiadosti, ak je známe, že táto osoba sa dopustila na území druhej zmluvnej strany extradičného trestného činu.

(3) O predbežnom zatknutí podľa odseku 1 a odseku 2 treba bezodkladne upovedomiť druhú zmluvnú stranu.

Článok 72

(1) Dožiadaná zmluvná strana môže zatknutú osobu prepustiť na slobodu, ak v lehote uvedenej v článku 69 neboli dožiadanej zmluvnej strane zaslané dodatočné údaje.

(2) Osobu zatknutú podľa ustanovení článku 71 možno prepustiť, ak nedôjde žiadosť o vydanie do dvoch mesiacov od doby, keď bolo zmluvnej strane oprávnenej žiadať o vydanie oznámené predbežné zatknutie.

Článok 73
Odklad vydania

Ak sa proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, vedie trestné konanie alebo ak bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany, môže sa vydanie odložiť až do skončenia trestného konania alebo do skončenia výkonu trestu.

Článok 74
Dočasné vydanie

(1) Na odôvodnenú žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany možno vyžadovanú osobu dočasne vydať na vykonanie určitých vyšetrovacích úkonov, ak by mal odklad vydania za následok premlčanie trestného stíhania alebo by v závažnej miere sťažil vyšetrovanie trestného činu spáchaného osobou, o vydanie ktorej sa žiada.

(2) Dočasne vydaná osoba sa po vykonaní procesných úkonov, pre ktoré bola vydaná, bez meškania vráti.

Článok 75
Žiadosti viacerých štátov o vydanie

Ak žiada o vydanie určitej osoby viacej štátov, rozhodne dožiadaná zmluvná strana, ktorej z týchto žiadostí vyhovie.

Článok 76
Medze stíhateľnosti vydanej osoby

(1) Proti vydanej osobe nesmie sa bez súhlasu dožiadanej zmluvnej strany zaviesť trestné konanie, ani sa nesmie na nej vykonávať trest, ani nesmie sa vydať tretiemu štátu pre trestný čin, pre ktorý nebola vydaná, spáchaný pred vydaním.

(2) Súhlas dožiadanej zmluvnej strany netreba, ak:

a) vydaná osoba, ktorá nie je občanom dožadujúcej zmluvnej strany, neopustí do mesiaca po skončení trestného konania alebo výkonu trestu územie tejto zmluvnej strany; do tejto lehoty sa nezapočítava čas, po ktorý vydaná osoba nemohla územie dožadujúcej zmluvnej strany opustiť bez svojho zavinenia;

b) vydaná osoba opustila územie dožadujúcej zmluvnej strany, ale opäť sa naň vrátila.

Článok 77
Vydanie

Dožiadaná zmluvná strana oznámi dožadujúcej zmluvnej strane miesto a čas vydania. Vyžadovanú osobu možno prepustiť na slobodu, ak ju neprevezme dožadujúca zmluvná strana do 15 dní od času určeného pre vydanie.

Článok 78
Opätovné vydanie

Ak sa vyhne vydaná osoba akýmkoľvek spôsobom trestnému konaniu alebo výkonu trestu a ak sa zdržuje na území dožiadanej zmluvnej strany, bude na novú žiadosť vydaná bez toho, že by bolo treba zaslať listiny uvedené v článku 68.

Článok 79
Prevoz

(1) Jedna zmluvná strana povolí na žiadosť druhej zmluvnej strany cez svoje územie prevoz osôb, ktoré boli vydané tretím štátom zmluvnej strane žiadajúcej o prevoz.

(2) Žiadosť o povolenie prevozu sa podáva a prerokúva ako žiadosť o vydanie.

(3) Orgány dožiadanej zmluvnej strany vykonajú prevoz spôsobom, ktorý je pre ne najvhodnejší.

Článok 80
Oznámenie výsledkov trestného konania

Zmluvné strany si oznámia výsledok trestného konania proti vydanej osobe. Ak bola vydaná osoba odsúdená, zašle sa aj odpis právoplatného rozsudku.

Článok 81
Trovy vydania

Trovy vydania i prevozu znáša zmluvná strana, na území ktorej vznikli.

Článok 82
Dodanie osôb vo väzbe

Ak je osoba predvolaná ako svedok vo väzbe na území dožiadanej zmluvnej strany, zariadi táto zmluvná strana jej dopravenie na územie dožadujúcej zmluvnej strany; táto osoba musí sa držať vo väzbe a po skončení výsluchu bez meškania musí byť vrátená.

Článok 83
Vydanie vecí

(1) Veci, ktoré páchateľ získal extradičným trestným činom alebo ktoré páchateľ získal ako protihodnotu za tieto veci, ako aj každú inú vec, ktorá sa môže v konaní použiť ako dôkaz, treba

vydať dožadujúcej zmluvnej strane; tieto veci sa vydajú i v tom prípade, keď nedôjde k vydaniu páchateľa pre jeho smrť alebo z iného dôvodu.

(2) Dožiadaná zmluvná strana môže veci, o vydanie ktorých sa žiada, dočasne zadržať, ak ich potrebuje ešte v inom trestnom konaní.

(3) Práva tretích osôb k týmto veciam zostávajú nedotknuté. Po ukončení trestného konania vráti dožadujúca zmluvná strana tieto veci oprávnenej osobe. V prípade odôvodnenej žiadosti ich však vráti dožiadanej zmluvnej strane.

Článok 84
Oznamovanie odsúdenia

(1) Zmluvné strany si navzájom ročne v priamom styku ústredných úradov registra trestov podávajú zprávy o právoplatných rozsudkoch vynesených ich súdmi nad občanmi druhej zmluvnej strany.

(2) Na žiadosť orgánov jednej zmluvnej strany oznámi bezodplatne ústredný úrad registra trestov, druhej zmluvnej strany informácie o právoplatných rozsudkoch vynesených v trestných veciach ich súdmi nad občanmi zmluvnej strany, ktorej orgán o informáciu žiada. V odôvodnenom prípade možno podať túto informáciu i vtedy, ak osoba, ktorej sa rozhodnutie týka, nie je občanom dožadujúcej zmluvnej strany.

(3) Na žiadosť sa pripoja v prípadoch odsekov 1 a 2 podľa možnosti aj odtlačky prstov.

ČASŤ IV
Záverečné ustanovenia

Článok 85
Ratifikácia

Táto Zmluva podlieha ratifikácii. K výmene ratifikačných listín dôjde v Budapešti.

Článok 86
Platnosť

(1) Táto Zmluva vstúpi do platnosti po uplynutí tridsiatich dní od výmeny ratifikačných listín. Zostane v platnosti päť rokov odo dňa nadobudnutia platnosti.

(2) Ak ju nevypovie žiadna zo zmluvných strán písomne šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho päťročného obdobia, predlžuje sa jej platnosť vždy na obdobie ďalších päť rokov.

(3) Dňom, keď táto Zmluva vstúpi do platnosti, stráca platnosť Zmluva medzi Československou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach uzavretá v Budapešti 6. marca 1951.

Táto Zmluva bola spísaná vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a maďarskom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Na dôkaz toho splnomocnenci obidvoch zmluvných strán túto Zmluvu podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Prahe 2. novembra 1961.

Z plnomocenstva
prezidenta Československej socialistickej republiky
dr. Alois Neuman v. r.
Z plnomocenstva

Prezidiálnej rady Maďarskej ľudovej republiky
dr. Ferenc Nezvála v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.